

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

6

LISTOPAD / PROSINEC 2015
52. ROČNÍK
15 Kč

VÁŽENÍ ČTENÁŘI ZPRAVODAJE,

dostává se vám do rukou poslední číslo časopisu tohoto roku. Většina z nás má tendenci rekapitulovat, ohlížet se za uplynulým a hodnotit. Ani já nejsem výjimka a vzpomínám, co bylo fajn, co se povedlo a co bych udělala jinak. Kulturní dění jsme začali v lednu tradičním slavnostním matiné, které bylo letos dvojnásobně úspěšné, vložili jsme do kolébky novou školní učebnici, „Vlastivědu Sobotcka a okolí“ od Mgr. O. Bičíštové. Velice se vydařil Městský ples a zahájili jsme cyklus besed s prom. historikem K. Bílkem na téma Sobotka. Pro velký úspěch a oblíbenost těchto besed jsme vyměnili knihovnu za sál spořitelny, abychom uspokojili všechny posluchače. V květnu jsme, myslím, velice důstojně oslavili 70 let ukončení 2. světové války a díky občanům vznikla výstava fotografií zachycující například příjezd Rudé armády do Sobotky. První červen patří dětem a my jsme ho náležitě oslavili v prostoru kempu na sobotckém koupališti. S příchodem léta a prázdnin Sobotka žila festivalem Šrámkova Sobotka, ze spořitelny zněl hlas Alfreda Strejčka, na Šolcově statku dostal „Cenu města Sobotky“ Jiří Žáček, ze zahrady Šrámkova domu se ozývala autorská čtení a koncerty, v divadle se kromě divadelních představení i promítalo, vždyť Šrámkovo „Léto“ oslavilo sto let od premiéry.

Sobotka je bohatší o triptych grafik Šrámkova, Šolce, Špály od Petra Minky a známější také díky televiznímu pořadu „Cyklotoulky“. Konaly se besedy, výstavy a právě jedna z fotografií, velice pozitivně hodnocených výstav, zdobí titulní stranu zpravodaje.

Když jsem psala tento příspěvek, byl před námi advent, letos jsem se poprvé zamyslela, co to vlastně je a proč ho dodržujeme. Přichází období, kdy se máme připravovat na příchod Mesiáše – Ježíše Krista. Slaví se od 4. století a tehdy expanzivní náboženství – křesťanství – ho v rámci své propagace nalepilo na starořímské oslavy boha Saturna – saturnálie. Uvažovala jsem

o křesťanech házených v Colosseu lvům a o pozdějších křížových výpravách, kdy zase křesťané vraždili ve jménu svého Boha. A taky mě napadlo, jestli někdo za pár let náhodou nezruší naše Vánoce a nenalepí na ně třeba ramadán nebo jiný svátek.

Přeji vám všem krásné a pohodové Vánoce.

Pavla Havlová

foto: Luboš Patka

OBSAH

RADNICE INFORMUJE

Ocenění za dlouhá léta činnosti
putovalo do Sobotky 3

VĚSTNÍK

Vánoční vzpomínání 4
Kovárna v čase předvánočním 5

ŠKOLNÍ STŘÍPKY

O hlavních prázdninách
bylo ve škole rušno 6
Náš soused strom 6
Pasování na čtenáře, 2. A 7
Prevence proti úrazům 7
Pasování na čtenáře, 2. B 8
Divadelní představení „Revizor“ 8
Dějepisná exkurze 9
Výstava Wintonovy vlaky 9
Exkurze do Archeoparku
Všestary
a Studijní vědecké knihovny
v Hradci Králové 10
Výtvarná exkurze po Sobotce 11

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY 11

KNIHOVNA 12

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN 2016 12

KULTURNÍ TRADICE

Přípravy na advent 13
Adventní koncerty
smíšeného pěveckého sboru
Bendl - Stojmír 13

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

Kulturní kalendář 14
Blahopřejeme 14
Do Sobotecké knihovničky 15
Dopisy z Francie od Majky 16
Jubilea 17
Opustili nás navždy 17
Čas plyne, vzpomínky zůstávají 17
Kulturní a společenské akce
v Sobotce a v okolí 18
Poděkování 18
Vítání občánků 19
Druhý výlet
Soboteckých baráčníků 19

Kněžmostský kovaný betlém foto: Pavel Kverek

MŠ Sobotka, třída Sluníček se svými draky

Sobotecký betlém, autor J. Škopek. Možnost zakoupení v MIC Sobotka.

RADNICE INFORMUJE

Vážení spoluobčané, milí Sobotáci,

listopad a prosinec je na radnici ve znamení ukončování letošních stavebních akcí a současně příprav rozpočtu na příští rok spolu s přípravou hlavních investic a oprav roku 2016.

Na přípravě rozpočtu se pracuje, zastupitelé s ním budou včas seznámeni, a pokud na něm bude většinová shoda, bude tento rozpočet schválen na nejbližším zasedání zastupitelstva dne 17. 12. 2015. Podstatnou částí rozpočtu budou plánované investice a opravy městského majetku. Mezi ty, se kterými se počítá již v průběhu zimy, patří kompletní rekonstrukce veřejných záchodů na náměstí Míru, rekonstrukce koupelen v DPS na sprchové kouty, stavební úpravy zázemí jednotky požární ochrany v areálu Technického střediska pod Humprechtem nebo rekonstrukce přízemního bytu v domě čp. 5 (vedle bistra). Na jaře se začne s rekonstrukcí chodníku v Jičínské ulici od čp. 198, podél drogerie p. Vaňkové a obchodů p. Jenčka a p. Janů až ke křižovatce s Předměstskou ul. Zároveň bude postaveno nové parkoviště pro cca 12 aut v Předměstské ulici před poštou a bude

upravena okolní zeleň. Dále dojde i k opravě chodníků a vozovky v Tyršově ulici od zdravotního střediska po sokolovnu, k opravě cesty mezi ploty Pod uličkou ze Zahradní na Šafranic, k úpravě okolí DPS v Krátké ul. i k dílčím opravám ulic Fügnerova, Březenská, Na zadní cestě, U škrobárny a opravám cest ve Spyšové. Mezi výrazné investice příštího roku bude patřit výměna oken ve spořitelně a opravy interiérů městských domů na náměstí čp. 5 a 6. Mimo výše uvedené akce musí město připravit i projekty pro zásobování vodou místních částí Lavice, Zajakury a Kdanice. Pokud Královéhradecký kraj obdrží dotaci na komunikaci Sobotka-Podkost, proběhne samozřejmě nejprve realizace nového vodovodu a kanalizace v ulici Na Celné a následně i nový povrch komunikace v této ulici. Počítáme i s kompletním přepracováním povrchu v Baštecké ulici s ohledem na skutečnost, že inženýrské sítě jsou zde již vyřešené a materiál v podobě žulové dlažby máme vlastní.

V tento moment není zatím jasno, zdali se přestavba sportovního areálu stane pilotní akcí roku 2016. Minister-

stvo školství ke dni uzávěrky nevydalo jakoukoli informaci, zda bude nebo nebude vypisovat dotační titul na revitalizaci sportovišť. Stejně tak zatím není dořešena změna vlastnictví areálu. V každém případě realizujeme kroky, které k tomu směřují, a dle vyznění podmínek dotačního titulu (pokud bude vypsán) se uvidí, jak rychlá bude cesta k novému stavu. V úvahu samozřejmě připadá i varianta provést revitalizaci bez dotací. Více informací o způsobu rekonstrukce a o tom, jak by měl nový areál vypadat a kolik by měl stát, bude zveřejněno v průběhu zimy. Na celkové podobě se budou podílet samozřejmě i uživatelé.

Podrobný seznam investic a oprav, vč. předpokládané finanční náročnosti, bude zveřejněn po schválení rozpočtu a o detailech jednotlivých akcí budeme informovat na webových stránkách města a ve zpravodaji.

Blíží se konec roku, proto Vám i Vaším blízkým přejeme klidné a šťastné Vánoce a pevné zdraví v roce 2016.

*Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místopředseda*

OCENĚNÍ ZA DLOUHÁ LÉTA ČINNOSTI PUTOVALO DO SOBOTKY

Pan Ladislav Jirků ze Sobotky se narodil v roce 1933. Sobotecký fotbal je jen o rok starší než on, vznikl v roce 1932.

Tehdy stál v čele fotbalového výboru jako předseda klubu právník pan Čeněk Černý. Zvláštností, alespoň pro mne, bylo zjištění při rozhovoru s panem Jirků, že základ kádru tvořili Osečáci, „Ambrosiana Osek“.

Pan Jirků za žáky fotbal nehrál, jen ve škole se hrála česká házená. V letech 1954 – 1956 byl na vojně a fotbal se v Sobotce v té době nehrál, nějak se vytratil. Bydlel v Jičíně, ale pak si v Sobot-

ce postavil domeček a začal se věnovat soboteckému fotbalu. Podle jeho slov hrál pravé křídlo – útok. Hřiště bylo pod Humprechtem, kde je dnes kynologické cvičiště. Teprve v roce 1972 vznikl stadion v místě, kde ho známe dnes. Pan Jirků byl hráč „A mužstva“, trenér žáků, dorostu, asistent „A mužstva“, byl také předsedou klubu a 20 let spolupracovali s panem Jaroslavem Kolumpkem. Sobotecký klub hrál nejvyšší okresní soutěž, jedno období dokonce „Krajský přebor“ a pan Jirků byl u toho právě jako předseda klubu.

Na otázku, kdo byl jeho vzor, se zamyslel a povídá „sobotecký holič Václav Pfefer“ a začal vzpomínat na další spoluhráče a osobnosti soboteckého fotbalu. Dozvěděla jsem se, že pan Jaroslav Suchánek (později sportovní komentátor Československé televize) dával za Sobotku také pěkné góly. Pan Milan Málek dojížděl z Mladé Boleslavi, byl dlouhletý hráč, velice obětavý a později trenér „A mužstva“. Dále pan Jirků vzpomínal na Ládu Kračmara, výtečného střelce z Nymburka a později z Mladé Boleslavi, který střílel rozhodující góly

v jednotlivých utkáních. Pan Jirků vzpomínal i na pana Jindřicha Kolumpka, který letos na podzim oslavil 60. narozeniny v kruhu bývalých hráčů a funkcionářů na stadionu v Sobotce. Jako hráč byl velice aktivní, později se z něho stal rozhodčí i v rámci krajských soutěží. Sobotecký fotbalový klub se mohl pyšnit i fotbalovým časopisem „Jesličky“, které redigoval hráč Jožan Janatka.

Pan Jirků je stále velký fanda fotbalu. O výtržnicích na fotbalových utkáních mluví se smutkem v hlase: „To nejsou fanoušci!“

Prozradil mi při povídání i svá přání, byl by rád, kdyby se stadion předal „Městu“, zrealizoval se projekt, kde by byla například umělá tráva i atletická dráha. Pro klub a stadion by to bylo nejlepší řešení. „Město“ by mohlo dosáhnout na dotace EU a Ministerstva školství.

Pan Ladislav Jirků je skromný, stále usměvavý pán, který se výborně cítí

mezi svými přáteli na kavičce v sobotecké cukrárně „Stáza“ nebo na stadionu mezi kamarády.

Pan Ladislav Jirků získal za 40 odběrů krve plaketu „Ocenění Janského“. Od starosty a rady města si v roce 2008 převzal „Cenu města Sobotky“ za příkladnou, obětavou práci ve sportovních organizacích města. Dne 5. května 2015 se mu dostalo velikého uznání a pan Jirků převzal v Praze z ruky pana Miroslava Pelty, předsedy Fotbalové asociace České republiky, plaketu „Cena JUDr. Václava Jíry“, ocenění za dlouhá léta činnosti v kopané.

Celý život ho provázel fotbal jako aktivního hráče, trenéra, funkcionáře a nyní jako fanouška. Velikou oporu měl ve své manželce, která ho doprovázela na stadion i s kočárkem s malou dcerou. Právě dceři Janě a vnučce Janě je vděčný za péči a moc jim oběma děkuje.

Já děkuji panu Jirků za velice příjemné povídání a jsem ráda, že výjimeční lidé jako je on, žijí i v Sobotce. Panu Jirků přeji mnoho zdraví do dalších let a ještě spousty fotbalových utkání.

Pavλίna Havlová

VÁNOČNÍ VZPOMÍNÁNÍ

Vážení a milí čtenáři.

V loňském roce, v předvánočním čase, jsem vám ve slabé chvíli slíbila, že pokud se sejdeme za rok, povím vám, jak vzpomínám na Vánoce z pohledu maminky. Slib to byl lehkavý, příští Vánoce byly v nedohlednu. Teď už nám klepou na dveře a je na mně, abych slíbené splnila. Vraťme se tedy opět do minulého století, ne však do poloviny, ale tentokrát do let osmdesátých.

Když jsem se provdala, přistěhovala jsem se do Vesce. V té době jsme bydleli v jednom domě s manželovými rodiči. Štědrý večer jsme pochopitelně trávili společně. Už ten první byl pro mne nezvyklý. Velikou novinkou byla rybí polévka. Tu jsme doma nemávali a ani během roku nikdy nevařili. Pak další neobvyklé tradiční jídlo buchtičky se sirobem. Ty už jsem jedla, na Štědrý den je dělala babička, ale mamka tuto tradici do své rodiny nepřenesla. Pro ty, kteří by nevěděli, jak toto jídlo připravit, dám recept. Buchtičky jsou z kynutého těsta stejného jako na buchty, plněné mako-

vou náplní. Udělají se opravdu malinké buchtičky, nebo spíš kuličky, naplní mákem, potřou vajčkem a upečou. Před samotnou přípravou se dají na pařáček do hrnce s vodou a nechají se pořádně propařit. Ještě teplé a provlhlé se srovnají do mísy, prosypou nastrohaným perníkem, někdy i ořechy a rozinkami a zalijí teplým sirobem. Jídlo je to syté a velice sladké. Jak by ne, vždyť sirob se vařil z cukrovky. To se pečlivě umyla bulva řepy, nakrájela na tenké plátky, zalila trochou vody a dala vařit. Jak se plátky rozvářely, uvolňoval se z nich cukr. Když byly úplně měkké, vše se přecedilo přes husté síto nebo plátno a získaný roztok se svářel a redukoval tak dlouho, až získal tmavohnědou barvu a byl zahuštěný asi jako čerstvý med. Krásně voněl po karamelu, ale to jenom v případě, že se nám nepřipálil, což se snadno stalo. V době mého dětství se sirob vařil často, hospodyně ho přidávaly do těsta místo cukru a my děti jsme si do něho máčely kousky suchého chleba. To byla panečku dobrotka. Později se

od vaření sirobu upustilo pro jeho náročnost. Také vybavení panelákových kuchyní bylo o něčem jiném. Nejlépe se vařil na klasických kachlových kamnech. Dnes se vyrábí průmyslově, a tak si na vánoční buchtičky kelímek zakoupíme. Ještě se vrátím k rybí polévce. Štědrovečerní večeři jsem chystala s manželovou maminkou, ona polévku, já nebo my bramborový salát a smaženého kapra. Přípravou polévky jsem se nezabývala, byla vždy výborná. Pak nás maminka nečekaně opustila, blížily se Vánoce a mužská část rodiny samozřejmě předpokládala, že bude k večeři rybí polévka a bude stejně dobrá jako od maminky. Dnes stačí sednout k internetu, zadat příslušné heslo a je po problému. Pokud nás recept neuspokojí, nahlédneme do nepřeborného množství kuchařských knih, které neustále vycházejí. Stačí i sednout k televizi, kde snad není jediný program, kde by někdo nevařil. Od vyhlášených šéfkuchařů po absolutní amatéry. To je dnes, nikoliv v osmdesátých letech. Televize měla programy

dva a nikoho ani nenapadlo, že by se tam mělo vařit. Internet nebyl (myslíte, že tomu budou dnešní děti věřit?) a kuchařských knih bylo jako šafránu. Vařilo se podle Kuchařky naší vesnice, výborná kniha, vařím podle ní ještě dnes a dočkala se mnoha vydání. Ještě se v některých rodinách objevila kuchařka paní Sandtnerové a to tak bylo všechno. Bohužel žalostně málo pro mne. Když už jsem nějaký recept objevila, tak ingredience nebo pracovní postup byl na hony vzdálený tomu, co jsem při vaření maminky zahlédla. Pravda, v takových situacích se dcery zpravidla obracejí na svoji maminku, ale v tomto případě mi příliš nepomohla. Konstatovala, že naše vánoční rybí polévka byla vždy výborná, přesně taková, jakou vařila babička, když ona byla malá, a to bylo vše. Z rybí polévky se pomalu stávala noční můra. V té době jsem pracovala v mateřské škole a moje ředitelka, zkušená kuchařka, rybí polévku vařila. Vypracovala mi podrobný návod a já se s malou dušič-

kou pustila už den předem do vaření. To proto, abych v případě nezdaru stačila uvařit alespoň bramboračku. V den D mi manžel přinesl do kuchyně misku s kapřími hlavami a druhou se vnitřnostmi. Já s radostí odložila dva listy, kde jsem měla napsáno, jak kapra zabít, oškrábat, vyvrhnout a rozporcovat. Tak jsem začala. Jeden hrnec na hlavy, další na vnitřnosti, scedit pečlivě vývary, obrátit maso, pozor na kostičky, nakrájet a osmažit zeleninu, připravit jížku, řádně ji provařit, hlídat, ať se nepřipálí. Vše opět do dalšího hrnce, ale už toho největšího, co máme, a ochutit (snadno se napíše, těžko splní). Pak už jen hrst zelené petrželky a doplnit osmaženými kostičkami housky. Vařila jsem jeden hrnec polévky celé dopoledne, ale stálo to za to. Tradice štědrovečerního menu byla zachráněna. Polévka chutnala výborně, vařím ji dodnes vždy v tom největším hrnci, co mám. Teď už jsou děti dospělé, scházíme se na Štědrý den v poledne u rybí polévky a buchtíček se

sirobem. Každý si odnese hrneček polévky k rodinné štědrovečerní večeři, protože ohřívána je ještě chutnější.

Tolik k vánočním vzpomínkám. Je toho ještě mnoho, co se mi vybavuje při předvánočním rozjímání. Jak se změnilы dárky a vánoční přání dětí, zdobení stromečků, první umělé stromky, předchůdci počítačových her, přehrávače, kalkulačky, fotoaparáty a filmy na diapositivы. Také se objevily mechanické hračky – štěkající pejskové, automatické pračky, šicí stroje, první stavebnice Lego. Dnešní děti to mají za samozřejmé. Hračky nebo různé přístroje do domácností se sháněly a výjimečné byly i obchodní domy, kde jsme nakupovali. Ty byly v Praze, nebo ve velkých městech a ještě v omezeném počtu.

Ale to zas příště. No nevím, jestli se zase za rok sejdem v předvánočním čase, povím vám, jaké to je, když slavíte Vánoce jako babička.

Krásné a pohodové Vánoce vám přeje
Marie Šimůnková, vesecká kronikářka.

KOVÁRNA V ČASE PŘEDVÁNOČNÍM

Šestým rokem to zažíváme a vždycky se těším. U té práce nespěcháme, a přesto jde krásně od ruky. Koveme betlém. Než totiž zamíří k vystavení, aby těšil i jiné, doplníme vždy několik figur z nápadů, posbíraných během roku. Hlavní úkol plní syn, já jsem mu spíše pomocníkem. Ne tedy, že bych odbíhal pro pivo, ale na mne zbývá „přitulovat“ velkým kladivem třeba při odsekávání železa na kovadlině, vyrábět doplňky, zatímco on kove postavičky. Na starost mám i finální úpravy železa. Za okny mezitím zhasínají nejkratší dny roku, uvnitř v dílně je pohoda. A taky teplo, jak bývalo i dřív, kdy se lidé v kovárnách scházivali. Jeden přinesl noviny, jiný chtěl vytrhnout zub, další podkovat koně. Kněžmostská výheň v čase předvánočním hoří tedy spíš pro radost. Když přijela Světlana Lavičková s rozhlasovým mikrofonem, byla překvapena, jak z kusu rozžhava-

ného kovu v jiskrách od okuj vystoupí náhle postava. Oblýskaným kladivem formována pro jedinečný úkol, který ponese staletí. Posledním ohřevem se ruka ptáčníka zavěsí do klece se slávkem. I on už tak brzy zamíří poklonit se. Nejsme v tomto ohledu věřící, přesto se snažíme výjev neošdit o pokoru a úžas příchozích.

Dílo se v současnosti skládá z tří mědi opláštěvaných desek, devětatřiceti lidských postav, šesti zvířátek a mnoha jiných doplňků. Letos krom zmíněného ptáčníka přibyl sokolník, vinař a pomocník s dřevem. Prvky nestabilní jako je zvonička nebo rákosí v rybníčku jsou u paty opatřeny vrutem k zašroubování do desky, vše ostatní je stavěno volně.

Kněžmostský kovaný betlém byl opakovaně vystaven v Dolním Bousově, poté v Mnichově Hradišti, též v kostele na Solci, letos jej návštěvníci zažijí v Praze v Betlémské kapli na výstavě lidových

řemesel. Od konce listopadu až do prvních dnů ledna.

Protože kovaných betlémů nikde moc není, dokonce, když jsme začínali, nebyl znám jediný, těší se ten náš značné pozornosti. Na mezinárodním setkání uměleckých kovářů na Vysočině (Brtnické kovadliny) získal I. místo a o Heřastonu na hradě Helfštýně pak cenu poroty. Před pár dny mu celou stránku věnoval známý německý časopis o kovářině a dílo zasadil mezi několik jiných posbíraných v zahraničí.

Těší mne pozornost znalců i široké veřejnosti. Největší radost mi ale působí možnost dívat se na mladého pokračovatele, jak zručně v železe kladivem kreslí.

Když jsem v nadpise zmínil čas nadcházející, dovolte mi tedy, abych i já popřál co nejvíce klidu v něm a trochu štěstí pro každého!

Pavel Kverek

ŠKOLNÍ STRÍPKY

O HLAVNÍCH PRAZDINÁCH BYLO VE ŠKOLE RUŠNO

Hlavní prázdniny začaly letos ne-
zvykle brzy, neboť děti opouštěly školní
lavice již v pátek 26. června. Důvodem
byla výměna oken v historické části bu-
dovy školy a zateplení půdních prostor.
Tato náročná rekonstrukce probíhala
ve dnech 29. 6. – 31. 7. 2015 a její celko-
vé náklady se vyšplhaly na částku
2.874.113 Kč.

Takto nákladnou opravu bychom si
však nemohli dovolit bez pomoci naše-
ho zřizovatele - Města Sobotky, které
zajistilo potřebné finanční prostředky
na výměnu oken nad rámec provozního
rozpočtu základní školy. Tohoto vstříc-
ného kroku si velmi vážíme a představi-
telům našeho města bychom chtěli ještě
jednou upřímně poděkovat.

Nová okna výrazně zkrášlila vzhled
budovy školy, přispěla k lepším hygie-
nickým podmínkám a v neposlední řadě
budou mít značný vliv na úsporu finanč-
ních prostředků vynaložených za spo-
třebu tepla.

Jsm rádi, že rekonstrukci provedla
sobotecká firma OKAY PLAST, s. r. o.,
se kterou byla a je velice dobrá spolu-
práce. Jejich odvedená práce je kvalitní,
výhodou je také pohotovost a snadno do-

stupný servis. Nad celou rekonstrukcí
dohlížel pan Štěpán Bartko, který dodr-
žel všechny dohodnuté termíny a splnil
naše specifické požadavky. Za hladký
průběh rekonstrukce děkujeme všem
zaměstnancům, kteří se na ní podíleli.

Již za provozu dochází k dalším
opravám, které s rekonstrukcí oken
souvisejí. Během jejich výměny došlo
k nevyhnutelnému poškození variapon-

tu v kmenových třídách a na chodbách.
Část z nich byla již obnovena během
podzimních prázdnin a zbytek se poku-
síme postupně opravit v následujících
měsících.

Na podzim navíc došlo k nátěru
oken a parapetů u zahradního domku
a do Vánoc bude vyměněno ještě něko-
lik poškozených oken v šatnách.

Mgr. Jana Knapová a Radek Štaff

NÁŠ SOUSED STROM

V loňském školním roce nás oslovila
přírodovědkyně Petra Zíková z Regio-
nálního muzea a galerie v Jičíně s mož-
ností spolupráce na projektu „Náš sou-
sed strom“. Neváhali jsme ani chvíli,
neboť se nám to velmi hodilo do celo-
školního projektu „Stromy aneb Hlubo-
ce zašum, stromová harfo,...“. Co bylo
cílem? Najít v okolí vzrostlý strom a bě-
hem roku jej pozorovat, zkoumat, měřit

a pátrat po jeho minulosti. Všechny po-
znatky pak zpracovat a vytvořit infor-
mační tabuli, která bude instalována
v muzeu.

A tak na naší škole vznikly „výzkum-
né týmy“, které si vyhledaly zajímavé
stromy. První skupina, dívky ze současn-
né 7. A, studovala buk lesní nachový ze
školní zahrady. Rovněž druhá skupina,
nyní žáci 9. A, si vybrala strom u školy

– liliovník tulipánokvětý. Oba týmy
stromy pozorovaly, fotografovaly, pro-
měřovaly a zjišťovaly informace v kroni-
kách nebo u pamětníků. Nakonec jsme
společně vytvořili panely a v programu
Power Point připravili prezentaci.

Projekt vyvrcholil ve čtvrtek 17. září
2015 výstavou spojenou s konferencí
přímo v Regionálním muzeu a galerii
v Jičíně. Zde se sešly téměř všechny za-

pojené školy a zástupci jednotlivých týmů prezentovali závěry svých výzkumů. Naši školu reprezentovali Roman Baudis, Jan Jirků a Štěpánka Kubištová. Na závěr setkání vystoupila Mgr. Petra Zíková, která poděkovala všem přítomným za výborné výsledky a předala školám odměnu v podobě stromku (jeřábu) k výsadbě a ptačí budky pro sýkorky.

Tato spolupráce byla příjemným zpestřením školního roku. Mnozí z nás se teprve při plnění úkolů projektu na školní zahradě zastavili, rozhlédli a vnímali krásu stromů, pod kterými každý den procházíme. Čas, který jsme věnovali této práci, stál skutečně za to!

Ing. Marcela Pipková

PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

V pátek 2. října 2015 byli žáci z 2. A pozváni do Městské knihovny Fráni Šrámka, kde byli všichni slavnostně panem místostarostou Janem Janatkou pasováni na čtenáře a dostali svou první průkazku do knihovny.

Paní knihovnice přečetla Slib čtenáře knihovny, pod který se všichni druháčci podepsali, a poté každý budoucí čtenář přečetl malý úryvek z knížky Povídání o pejskovi a kočičce od Josefa Čapka. Slavnostní okamžiky vyvrcholily pasováním opravdickým mečem, získáním průkazky a také malého dárečku, knížky Bubáček od Daniely Krolupperové.

Nechyběla ani oslava a dort podle receptu pejska a kočičky, základní ingredience tvořila tlačenka, ořechy, med a kyselé okurky. Byla to opravdu dobrota!

A před návratem do školy si ještě všichni nové průkazky vyzkoušeli, půjčili si knížky a těšili se na víkend, kdy si je budou moci začít číst a někdo i celé pře-

číst. A nezapomněli jsme ani na Bubáčka, toho jsme začali číst hned ve škole!

Děkujeme paní knihovnici, paní vedoucí informačního centra a panu mís-

tostarostovi, kteří pro nás tento slavnostní okamžik připravili.

Miroslava Drbohlavová a 2. A

PREVENCE PROTI ÚRAZŮM

Ve čtvrtek 15. října 2015 se u nás ve škole konaly besedy s handicapovanými lidmi, kteří jsou klienty spolku Život bez bariér Nová Paka. Ten se snaží pomáhat nejen zdravotně postiženým,

ale i seniorům a znovu je začlenit do společnosti. V tělocvičně na nás čekali lidé, kteří nemohou chodit. Ukazovali nám různé kompenzační pomůcky, které jim usnadňují nelehký život (např.

polystyrenovou trubičku k lepšímu uchycení předmětů, zvedák lehkých věcí atd.). Na konci besedy jsme si mohli vyzkoušet pohyb na invalidních vozíčkách a zjistili jsme, že to není vůbec snadné.

Druhou hodinu jsme se přemístili do gymnastického sálu, kde byli nevidomí nebo ti, kteří jsou postižení z důvodu různých nemocí. Pro nevidomé je nezbytná slepecká hůl a ke čtení jim slouží

Braillovo písmo. Využívají i různé elektronické přístroje, které jim pomáhají rozpoznat barvy, ohlásí, že se v místnosti svítí nebo upozorní, že je hrnek naplněn tekutinou po okraj. Na závěr

besedy jsme měli opět možnost si prakticky vyzkoušet pohyb po místnosti se slepeckou hůlkou. Nic nevidět byl dost nepříjemný pocit.

Jiří Zmatlík, 6. B

PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

V pátek 16. října se žáci 2. B vydali do sobotecké knihovny. Všichni se těšili, neboť pro ně bylo připraveno *Pasování na čtenáře*.

Po milém přivítání se děti seznámily se Slibem čtenáře knihovny a poté byly slavnostně pasovány rytířským mečem v ruku pana místostarosty Jana Janatky.

Každý obdržel knihovnickou průkazku, slib potvrdil svým podpisem a krátkou ukázkou čtení z Čapkovy knihy *Povídání o pejskovi a kočičce*.

V upomínku pak dostal každý malý čtenář knížku Daniely Krolupperové *Bubáček*. Poblahopřát přišla druháčkům také paní ředitelka Jana Knapová. Milým překvapením byl pro všechny vynikající dort, na kterém si každý moc pochutnal.

Na závěr si ještě většina dětí vypůjčila v knihovně svou první knížku.

Přeji všem dětem, ať jim čtení přináší mnoho radosti, zábavy i poučení!

Poděkování patří paní knihovnici i panu místostarostovi, kteří pro nás toto slavnostní milé setkání připravili.

Alena Slavíková

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ „REVIZOR“

Na začátku října jsme se vypravili do Jičína na satirickou komedii „Revizor“ ruského prozaika a dramatika Nikolaje Vasiljeviče Gogola. Pokusím se vám ve stručnosti přiblížit obsah hry.

Podle dobových kostýmů se děj odehrával někde v polovině 19. století. Jedna z hlavních postav Chlestakov (Jaromír Nosek – hrál ve Vyprávěj Ondru Sovu) se svým sluhou Osipem přijíždí do městečka a ubytovává se ve zdejších hostinci. Naneštěstí prohrává v kartách všechny své peníze a nemá na zaplacení ubytování. Vypadá to ale, že má z pekla štěstí, protože zdejší hejtman

dostal dopis od důvěrného přítele, že někdy v blízké době přijede revizor. Ale díky poslíčkovi, který očividně nemá co na práci a rozšiřuje drby, se to okamžitě dozvědí všichni úředníci. Ty trápí nečisté svědomí, jelikož všichni v tomto městečku berou úplatky, kradou a všude mají nepořádek a pochopitelně mají z revize strach. Na scéně se objevují dva bezvýznamní farmáři, jejichž celoživotní prací je šíření všemožných zpráv, které slyší, dokonce i zpráv, které nejsou ověřené. A právě tito dva farmáři považují Chlestakova za revizora. Aby revize dobře dopadla, snaží se ho podplatit.

Chlestakov vůbec netuší, proč se mu najednou dostává takové pozornosti. Když ale pochopí, za koho ho považují, využije jejich hlouposti a s radostí přistoupí na jejich hru. Hejtman ho ubytuje ve svém domě, dokonce ho nechá, aby flirtoval s jeho manželkou, a nakonec mu nabídne ruku své dcerky. Chlestakov se natolik vžívá do své role, že kdyby nebylo jeho sluhy Osipa, hrál by jejich hru, dokud by ho neodhalili. Vymluví se tedy na svého strýce, za kterým jede kvůli požehnání k sňatku. Před svým odjezdem však napíše dopis svému příteli o celé té „komedii“, kterou sehrál. Dopis se pochopitelně dostane do rukou hejtmana,

který se už těšil, jak provdá svou dceru za bohatého úředníka. Každopádně jsou on a ostatní lidé úplně nepřičetní a zuřiví, když vstoupí na scénu policista a oznamuje, že přijel skutečný revizor.

Představení bylo opravdu výborné. Velmi mě zaujalo a dobře jsem se bavila. Herci podali úžasné výkony a krásně pasovali do svých rolí, dobře vymyšlené byly i kulisy a kostýmy. O této

komedii jsem již slyšela a jsem moc ráda, že jsem ji mohla zhlédnout. Všem doporučuji.

Zdroj informací: www.wikiepdia.org
Adéla Kuželová, 8. A

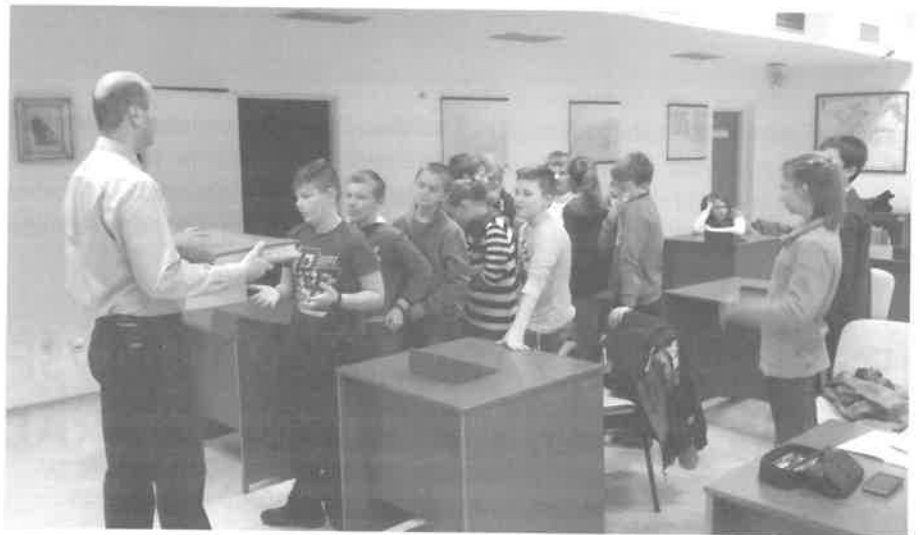
DĚJEPISNÁ EXKURZE

STÁTNÍ OKRESNÍ ARCHIV V JIČÍNĚ A SYNAGOGA

Dne 16. října 2015 se třídy 6. A a 6. B vydaly s paní učitelkou Kozákovou a s panem učitelem Munzarem na dějepisnou exkurzi do Jičína. Zde jsme navštívili Státní okresní archiv v Jičíně, synagogu a dům čp. 100 v Židovské ulici.

V archivu nás nejprve přivítal ředitel Mgr. Karel Chutný. Povídal nám o historii archivu, o archiváliích, činnosti a náplni archivu a mnoho dalšího. Samozřejmě nám také ukázal spoustu věcí, např. Kroniku města Jičína z let 1925-26. Mohli jsme si ji dokonce potěžkat, vážila snad deset kilo! Zjistili jsme, že měla dříve archiv i Sobotka, a dokonce jsme viděli na vlastní oči listinu z roku 1498, kterou povýšil král Vladislav Jagellonský Sobotku na město.

Z archivu jsme se přesunuli do židovské synagogy, kde na nás už čekala Mgr. Tereza Dubinová, Ph.D., která si s námi povíдалa o budově, ve které jsme se ocitli. Porovnávali jsme vzhled

synagogy s katolickým kostelem a vše jsme si mohli prohlédnout. Odsud jsme se přesunuli do budovy bývalé židovské školy, dnes kulturního židovského centra. Po dokončení rekonstrukce v roce 2014 je zde stálá expozice Židovští spisovatelé, dramatici a kritici, dále návštěvnické centrum zaměřené na ži-

dovské památky v regionu, výstavní a přednáškový sál.

Exkurze se nám moc líbila a už teď se těšíme na listopad, kdy nás čeká další dějepisná exkurze. Příště zavítáme do Archeoparku ve Věstarech a Státní vědecké knihovny v Hradci Králové.

Jiří Zmatlík, Mgr. Pavla Kozáková

VÝSTAVA WINTONOVY VLAKY ŽIDOVSKÝ HŘBITOV V MLADÉ BOLESLAVI

Na začátku listopadu jsme se žáky devátého ročníku jeli na exkurzi zaměřenou tematicky na problematiku židovského obyvatelstva a holocaustu. Nalákaly nás právě probíhající Dny Izraele v Mladé Boleslavi. Součástí programu je do konce ledna 2016 výstava Wintonovy vlaky v Mladé Boleslavi, která je nainstalovaná v zahradě Kliniky Dr. Pírka. Kurátorkou výstavy je

Olga Menzelová-Kellymanová. Na panelech jsou vystaveny fotografie zachycující příběhy převážně českých židovských dětí. Za povšimnutí jistě stojí fakt, že se říjnové vernisáže zúčastnil nejen velvyslanec Izraele Gary Koren, ale také dosud žijící „Wintonovy děti“. Je krásné, že Nickyho odkaz žije i po jeho smrti. Doufejme, že jeho činy nebudou zapomenuty. Mysleme

ale také na to, že i my máme svého „českého Schindlera“. Je jím dnes bohužel téměř neznámý Přemysl Pitter, který byl jako jeden z mála Čechů dokonce oceněn titulem Spravedlivý mezi národy.

Neméně zajímavou součástí našeho programu byla komentovaná prohlídka místního židovského hřbitova. Mnoho lidí ani netuší, že se v Boleslavi nějaký

nachází. Pokud k nim také patříte, vězte, že ho naleznete v Pražské ulici na svahu na levém břehu Klenice proti hradu. Až budete mít někdy čas, jděte se tam podívat. Bezesperu nejnámější

osobou, která je na mladoboleslavském hřbitově pohřbena, je Jakob Baševi. Tento společník a finančník Albrechta z Valdštejna působil v Jičíně, ale zemřel právě zde.

Sir Nicholas George Winton

Na Mladoboleslavsku je ale mnohem více památek židovské kultury. Hřbitovy jsou např. v Dolním Cetnu, Veselici či Mnichově Hradišti.

Mgr. Pavla Kozáková

EXKURZE DO ARCHEOPARKU VŠESTARY A STUDIJNÍ VĚDECKÉ KNIHOVNY V HRADCI KRÁLOVÉ

Druhý listopadový pátek jeli žáci šestých tříd s paní učitelkou Kozákovou a panem učitelem Munzarem na dějepisnou exkurzi věnovanou pravěku a historickým pramenům.

První zastávkou naší cesty byly Všestary, které se nacházejí asi 5 km od našeho krajského města. Naším cílem byla návštěva místního archeoparku. Nejprve jsme navštívili třípatrovou budovu expozice pravěku. V přízemí jsme v promítacím sále zhlédli film o pravěku a potom jsme si prohlédli expozice: jeskyni s malbami, akvárium s archeologickými nálezy, ukázky pohřbívání z našeho území. V prvním patře nás zaujal obrovský model pravěké krajiny a panely s tématy ze života lidí v pravěku. Když jsme vystoupali po schodišti do druhého patra, ocitli jsme se na ochozu a viděli jsme z ptačí perspektivy pravěkou krajinu na modelu o patro níže. Potom jsme si prohlédli venkovní areál, kde se nacházejí repliky obydlí z různých etap pravěku: areál doby kamenné, doby bronzové, doby železné, až jsme došli ke knížecí mohyle. Venku jsme si i sami

zkusili pravěké činnosti: štípání dřeva, drcení zrna kamenem, obušování kamenů, obdělávání půdy. Dal by se tam strávit určitě celý den, ale my jsme měli ještě jeden cíl, a to návštěvu Studijní a vědecké knihovny v Hradci Králové.

Už samotná pětipatrová betonová budova s malými kulatými okny na nás působila velkolepě. Po budově nás prováděla paní knihovnice. Ukazovala nám jednotlivá oddělení knihovny. Dověděli jsme se například, že v knihovně je asi 1 300 000 knih a periodik. Potom jsme

dostali možnost se po knihovně volně pohybovat – mohli jsme si třeba prohlížet knížky, časopisy nebo noviny, zkusit si práci s online katalogem apod.

Myslím si, že asi nikdo z nás šestáků ani ve Všestarech, ani v této knihovně v Hradci Králové nebyl, takže jsme poznali úplně něco nového a moc se nám to všem líbilo. Takže i když byl pátek třináctého, cesta to byla šťastná a už teď se těšíme na výpravy za dalším poznáním.

Barbora Bártová, 6. A

VÝTVARNÁ EXKURZE PO SOBOTCE

V rámci výtvarné výchovy jsme navštívili sobotecký kostel a prošli jsme si Sobotku s výkladem paní učitelky Brabcové. Exkurze se účastnily třídy 6. A, 6. B a 8. A. Nejprve jsme šli do kostela, tam nás pan děkan Zdeněk Maryška seznámil s jeho historií. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí. Tak třeba například, že se kostel správně jmenuje Chrám sv. Máří Magdalény. Nechal ho zde zbudovat Oldřich Felix Popel z Lobkowicz, který slíbil místním, že nechá v Sobotce místo dřevěného kostelíku postavit velký kamenný kostel. Proto jsou také v kostele pohřbeni Lobkowiczové. Osmáci se po výkladu vrátili zpátky do školy a my jsme pokračovali v cestě na náměstí. Před kostelem jsme se ještě zastavili u zahrady Šrámkova domu, kde stojí socha sv. Jana Nepomuckého. Toho poznáme podle kříže, který se nazývá krucifix. Potom jsme se šli podívat na bývalý špitál (chudobinec), který sloužil pro ubytování 5 – 6 chudých. Chudí za to museli chodit čistit kostel. Na náměstí nám paní učitelka sdělila další zajímavé informace o některých stavbách. Šli jsme okolo městského divadla, kterému se říká Solnice. Dnešní hotel Pošta se tak jmenuje, protože v něm dříve byla poštovní stanice. Roku 1866 zde v Sobotce nechal hodinář Jan Prokeš vybudovat na radnici hodiny s průsvit-

čím ciferníkem, který v noci svítí. V Sobotce byli také dva velké požáry. První požár vypukl roku 1710. V té době byly všechny domy dřevěné, tak vše shořelo. Druhý požár byl roku 1746 hned poté, co se vše znovu postavilo. Největší požár byl roku 1825, shořelo 39 domů a 12 stodol. Na náměstí stojí také empírová kašna a mariánské sousoší, které se momentálně opravuje. Po zajímavém výkladu už následovala jen cesta do školy. Na celé prohlídce s námi byla také paní ředitelka Mgr. Jana Knapová. Všem se takto strávená vyučovací dvouhodinovka líbila a ještě jsme se něco dozvěděli.

Karolína Kozáková, 6. A

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

V pondělí 26. října 2015 se třída Včeliček proměnila v POHÁDKOVOU TVŮRČÍ DÍLNIČKU. Rodiče spolu s dětmi si připomněli a poté vyráběli z papíru pohádkové postavičky a kulisy k pohádce Perníková chaloupka. Třída se tak to odpoledne stala opravdu pohádkovou a všem se v pohádce opravdu moc líbilo.

„DRAKU, TY JSI VÁŽNĚ DRAK“ si mohli říkat děti a rodiče, když si v říjnu ve třídě Sluníček společně vyráběli papírové draky. A vlastně nebyli to jenom papíroví draci. Někteří rodiče použili i zcela netradiční materiály - třeba seno. Draci pak ozdobili šatnu IV. třídy.

22. října 2015 a 13. listopadu 2015 přijela za dětmi do mateřské školy dvě divadélka. Jedno z nich uvedlo v říjnu pohádku „O líné Liduně“. V listopadu děvčatům a klukům zahrálo potulné divadélko Bublifik pohádku O namyšlené princezně.

3. listopadu 2015 navštívila mateřskou školu PaeDr. Jitka Kube-

cová ze Speciálně pedagogického centra v Hradci Králové. Rodičům poskytla metodické rady pro logopedickou práci.

Pro rodiče našich předškoláků se 10. listopadu 2015 konala beseda s Mgr. Kovářovou a Mgr. Krabcovou na téma „ŠKOLNÍ ZRALOST“. Rodiče se například dozvěděli, co by měly jejich děti znát a umět k zápisu do I. třídy. Bylo zdůrazněno, že důležitá je soustavná práce s dětmi, zahrnující nejen společnou komunikaci na nejrůznější témata, ale také různé aktivity vedoucí k tomu, aby jejich děti jako budoucí prvňáčci byli ve škole úspěšní.

A co nás ve školce v období letošního ADVENTU čeká?

O první adventní neděli se na soboteckém náměstí poprvé rozsvítí VÁNOČNÍ STROM. Děti ze tříd Broučků a Krtečků tu zapívají vánoční koledy.

Již podruhé v tomto školním roce se bude konat ve třídě Včeliček oblíbená

TVŮRČÍ DÍLNIČKA. Ta první byla, jak již bylo zmíněno, na pohádkové téma. Tentokrát se sejdeme v adventním období, a tak se budou vyrábět vánoční zasněžené svíčky ze zavařovacích skleniček.

Všichni se těšíme na tradiční Mikulášskou nadílku a na vánoční besídky v jednotlivých třídách.

Krásné prožití svátků vánočních a všechno dobré do nového roku 2016 přejí děti a učitelky Mateřské školy v Sobotce.

KNIHOVNA

ADVENTNÍ ČTENÍ

Již od pátku 27. listopadu probíhá v knihovně adventní čtení – přátelská posezení nad oblíbenými knížkami a texty s vánoční tematikou, podmalovaná hudbou žáků Základní umělecké školy v Sobotce. Pro malé i velké čte studentská skupina Studia Šrámkova domu.

Budeme se scházet pravidelně až do Vánoc – tedy **každý pátek v šest hodin večer**. Přijďte si do knihovny odpočinout od předvánočního shonu. Všichni jste srdečně zváni.

DÍLNA VÁNOČNÍ ORIGAMI

Chcete si netradičně vánočně vyzdobit svůj domov nebo vyrobit drobný dárek? Zúčastněte se sváteční dílny, ze které si odnesete vlastnoručně vyrobené vánoční ozdoby. Vítány jsou děti i dospělí, šikovnosti není třeba, vše vás naučíme! Dílna bude probíhat ve středu **16. prosince** v prostorách knihovny během celého dne od **9:00 do 18:00 hodin**.

CO JE SPRÁVNÁ STRAVA

Městská knihovna Fráni Šrámka v Sobotce ve spolupráci s **Poradnou zdravé výživy Viola** zahajuje v příštím roce cyklus osvětových přednášek na téma: „Co je správná strava“. Abychom si uchovali aktivní vitalitu do pozdního

věku, měli bychom se mimo jiné správně stravovat. Na přednáškách se dozvíte, které živiny jsou pro naše tělo nezbytné, které látky naopak v nadměrném množství tělu škodí a jak by měl vypadat správně složený jídelníček. První přednáška

ing. Dagmar Kozderkové se uskuteční již ve čtvrtek 28. 1. 2016 v 18:00 hod. Do kalendáře si můžete poznačit i druhou přednášku, která proběhne také ve čtvrtek 25. 2. 2015 ve stejném čase. Další termíny budou upřesněny.

VÁNOČNÍ OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY

Před vánočními svátky si knížky budete moci vypůjčit až do 23. prosince v běžné výpůjční době. Knihovna se pak znovu pro své čtenáře otevře v novém

roce 4. ledna 2016. Pokud tedy nepočítáte s tím, že knížky najdete pod stromečkem, nezapomeňte se četbou dostatečně zásobit dopředu.

Přeji vám všem klidné a pohodové prožití adventního času a vánočních svátků. Ať příští rok splní Vaše očekávání.

Magdaléna Šrútová, knihovnice

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN 2016

Již podvacáté se objevují lístky s nominací výzvou k zajímavému ocenění kulturních počinů na území okresu Jičín. Název je reminiscencí na spisovatele Josefa Štefana Kubína (1864-1965), jičínského rodáka a svébytného spisovatele a folkloristu.

Ocenění, jehož podobu vytvářejí Renata a Martin Lhotákoví, je udělováno ve dvou kategoriích, za počin roku

a za dlouhodobé zásluhy. Je udělováno vždy 25. února v některém místě okresu Jičína, v letošním roce se setkání uskuteční v jičínském divadle.

Organizátoři, jimiž je Štefanská komise, Nadační fond Jičín – město pohádky, Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně, Prochoroviny a město Jičín, přijímají veškeré náměty na ocenění osobností, skupin, souborů v obou ka-

tegoriích až do 31. prosince 2015 prostřednictvím mailové adresy: jivinskystefan@seznam.cz

Bylo by příjemné vidět mezi oceněnými i další místní (v roce 2011 získali Štefana za dlouhodobý počin organizátoři Šrámkovy Sobotky), a tak pište, navrhuje a přejte štěstí.

Dagmar Faměrová

KULTURNÍ TRADICE

PŘÍPRAVY NA ADVENT

Pro muzikanty, hudebníky, zpěváky je doba adventu naplněna všelikým hráním. Nejinak tomu bude u malých muzikantů, kteří navštěvují základní uměleckou školu. A letos toho hraní bude opravdu hodně.

Ale vezměme to popořádku. Jen co jsme se v září trochu rozkoukali, byl tu říjen a to nastal nejvyšší čas, abychom začali cvičit vánoční repertoár. Ano, už v říjnu. Než je skladba, koleda či píseň připravena k veřejnému provedení, dětem, ale i dospělým (např. ve sboru) trvá její zvládnutí minimálně dva měsíce. Ješ-

tě časově náročnější bývá, pokud děti hrají nebo zpívají společně v souboru. Proto také můžeme vystupovat na požádání téměř kdykoli, ale výhradně s repertoárem, který mají děti v té chvíli nacvičený. Je-li požadavek, abychom zahráli konkrétní skladbu, je nutné plánovat dlouho dopředu.

Pokud se tedy v půlce října začaly ze spořitelny ozývat koledy, rozhodně jste se nepřeslechli. A kde je budou děti hrát a zpívat? Na každém adventním čtení v knihovně, na vánočním jarmarku na náměstí, na našem adventním kon-

certě 8. 12. v 17.00 ve spořitelně, 13. 12. společně s Bendlem a Stojmírem v kostele na Mladějově a 16. 12. mezi 14.00-16.00 v adventním městečku na náměstí v Jičíně a možná ještě po novém roce uslyšíte kytarový soubor, který pracuje druhým rokem, flétnový soubor, který začal zkoušet v září, právě tak jako sboreček Notičku a další malé muzikanty a zpěváky. Samozřejmě doufám, že o Vánocích zahrají doma k radosti svých rodičů, prarodičů, příbuzných a známých.

Hezký adventní čas všem.

Petra Matoušková

ADVENTNÍ KONCERTY SMÍŠENÉHO PĚVECKÉHO SBORU BENDL-STOJMÍR

Přípravy sboru na adventní koncertování jsou v plném proudu, a tak mi dovolu, abych Vás jménem celého našeho sboru co nejsrdečněji pozvala na naše koncerty a vystoupení. Zastavte se na chvíli v předvánočním čase, přijďte si poslechnout díla klasické hudby a zazpívat si s námi klasické vánoční koledy. Těšíme se s Vámi na shledání!

29. 11. 2015	ZAHÁJENÍ VÁNOČNÍHO JARMARKU V SOBOTCE /13,00 hod./
2. 12. 2015	VÁNOČNÍ MUZICÍROVÁNÍ V DPS SOBOTKA /16,00 hod./
8. 12. 2015	VÁNOČNÍ MUZICÍROVÁNÍ V DPS DOLNÍ BOUSOV /17,30 hod./
13. 12. 2015	VÁNOČNÍ KONCERT V KOSTELE SV. JILJÍ V MLADĚJOVĚ /16,00 hod./
20. 12. 2015	VÁNOČNÍ KONCERT NA HRADĚ KOST /16,00 hod./
27. 12. 2015	VÁNOČNÍ KONCERT V KOSTELE SV. KATEŘINY V DOLNÍM BOUSOVĚ /17,00 hod./
3. 1. 2016	NOVOROČNÍ KONCERT V KOSTELE SV. MÁŘI MAGDALENY V SOBOTCE /16,00 hod./

KRÁSNÉ VÁNOCE, MNOHO ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ A SPOKOJENOSTI V NOVÉM ROCE VÁM VŠEM

Pavčina Těšínská, sbormistryně

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

KULTURNÍ KALENDÁŘ

9. 12. 1550	zemřel majitel kosteckého panství Jan z Bibrštejna.
25. 11. 1750	zemřel sochař našeho kraje Martin Jelínek z Kosmonos.
9. 11. 1775	se narodil sobotecký kaplan a mladějovský farář Matěj Merklas.
6. 11. 1815	se narodil P. Jan Jíra, učitel a tvůrce dětské „malé gardy“ r. 1848.
7. 12. 1815	se narodil sobotecký purkmistr Jan Mikuláš Černý z Března.
22. 11. 1835	se narodil architekt Josef Mocker, plánoval opravu kostela v Sobotce.
8. 12. 1865	se narodil učitel a turistický pracovník Václav Barkman.
11. 11. 1880	zemřel dlouholetý učitel ve Hřmeníně Prokop Knobloch.
8. 11. 1885	se narodil majitel sobotecké knihtiskárny Leopold Lažan.
30. 12. 1885	zemřel starosta soboteckého okresu a města František Bernard.
8. 11. 1890	se narodila spisovatelka Sobotecka a Libáňska Blažena Kodlová.
16. 11. 1895	se narodil libáňský malíř František Max, učitel řady amatérů Sobotecka.
25. 12. 1900	se narodil významný archeolog Jan Filip; věnoval se i Českému ráji.
6. 11. 1910	se narodil učitel a turistický publicista František Holý.
11. 11. 1920	se narodil Miroslav Fejfar, amatérský malíř – jako jeho otec Josef Fejfar.
18. 12. 1920	se narodil Josef Kutek, známý kulturní pracovník v Lavicích.
28. 11. 1925	zemřel v Olomouci prof. Eugen Fierlinger ze soboteckého rodu.
27. 12. 1925	se narodil Květoslav Fryšný, organizátor kulturních akcí v Libošovicích.
14. 11. 1945	zemřel mladý básník a spisovatel Dušan Pala, rodák z Libošovic.
8. 12. 1970	zemřel bývalý předseda MNV v Sobotce František Novotný.
5. 11. 1990	zemřel známý sobotecký hoteliér ze Syrovandy a Pošty Jiří Macoun.
18. 12. 1995	zemřel spisovatel se soboteckými kořeny Adam Jist (Jindřich Styblík).

BLAHOPŘEJEME

Tentokrát se nám sešly v této rubrice dvě dámy. Obě se v našem kraji nenarodily, ale obě k němu získaly vřelý vztah a hodně pro něj vykonaly.

Nejprve tedy pogratulujeme ke dni 29. 11. 1945 herečce **Haně Maciuchové**. Všichni máme rádi její herecké mistrovství, které známe z desítek – snad stovek nádherných filmových a televizních postav. Mnozí jsme měli štěstí zhlédnout ji v některé krásné roli v pražském Vinohradském divadle. A vážíme si toho, že pro odpočinek si Hana Maciuchová spolu s manželem Jiřím Adamírou zvolili chalupu ve Spyšově. A že když Sobotka zavolá, paní Hanička ochotně vystoupí s krásnou recitací.

Druhé blahopřání směřuje domů, neboť v Sobotce už desítky let bydlí spolu se svou rodinou paní **MVDr. Marie Košelkové**. Narodila se o 5 let dříve - slaví tedy 30. prosince 2015 své 75. narozeniny. Ve městě opravdu zdomácněla – nejen jako veterinářka, ale také jako vynikající kulturní a společenská pracovnice. Nikdy neskrývala svou křesťanskou víru, s nadšením vedla přírodovědecký kroužek na sobotecké škole, po r. 1990 let se stala místostarostkou města, pečlivě psala městskou kroniku, ráda se účastnila kulturních akcí, podporovala a podporuje charitu.

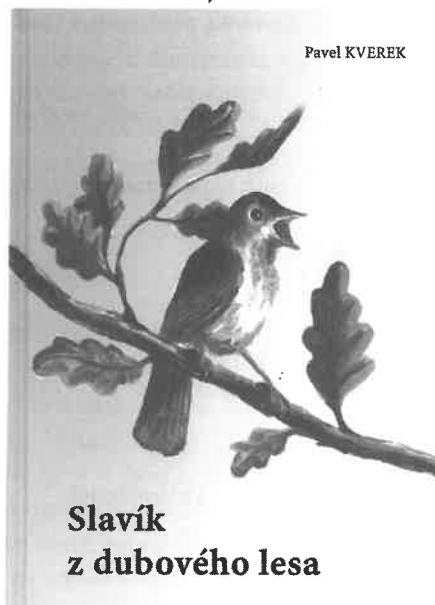
Dámy – nebo raději děvčata – oběma Vám blahopřejeme k životnímu jubileu, oběma přejeme hodně zdraví, spokojenosti a úspěchů do dalších let!

Za redakci Karol Bílek

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Dnes nejprve připomínáme, že vyšlo druhé vydání knihy **ing. Václava Šolce Mlýny na Klenici**. Tomu prvému se napohled hodně podobá – stejný formát, stejně krásné fotografie, stejná obálka se střehomským mlýnem Opočenských – jen v pravém dolním rohu obálky na nás mrkne – větrný mlýn. Ano, autor rozšířil své dílo o kapitoly věnované 6 větrným mlýnům v povodí Klenice – a přidal i dvě stránky informující o zbytcích mlýnské stavby u zaniklé tvrže ve Spařencích, objevené archeology. A aby nebylo smutno suchozemskému mlýnu v Plazích, věnoval se nově i mlýnu na Staňkově Lhotě. Knížce prospěly i další drobné úpravy a doplňky, takže je vzornou ukázkou, jakých výsledků může dosáhnout dobře promyšlená a s nadšením uskutečněná práce vlastivědného regionálního badatele. Kniha má nyní 150 stran, vyšla vlastním nákladem autora a vzorně ji v r. 2015 vytiskla tiskárna Unipress Turnov.

Pavel Kverek: Slavík z dubového lesa. O kom jiném by mohl psát náš spolupracovník a nejlepší znalec slavíků než o svém milovaném zpěvákovi. Na základě jeho dlouholetých pozorování a kroužkování vznikla roztomilá knížka pro děti (ale i dospělé čtenáře). Se slavíkem z dubového lesa prožijete jeho zrod a mládí, různé příjemné i nebezpečné chvíle, navštívíte Afriku, ocitnete

**Slavík
z dubového lesa**

se v zoologické zahradě, seznámíte se s mnoha jeho přáteli, ale především se stále budete vracet domů, do rodného kraje. A abyste si byli jisti, o kterém kraji autor píše, octnete se náhle na břehu Klenice a z jiné stránky se na vás z pod bouřkových mraků dívá Humprecht. Tímto obrázkem i mnoha dalšími stejně zdařilými ilustracemi doprovází slavíka autorova dcera Pavlína. Věřme, že knížka bude vánočním dárkem mnoha dětským čtenářům a těm menším, že ji rádi přečtou rodiče. Je to opravdu příjemné pohlázení pro naše děti, na které se valí záplavy podbíživé knižní produkce nebo které nečtou... Kverkově knížce se dá

vytknout jedině: nemá ISBN, není uvedeno, kdo ji tiskl atd. Ale to se v dalším vydání dá snadno napravit.

350 let královéhradecké diecéze. Ed. Petr Polehla. Vydal Pavel Mervart, Červený Kostelec 2015, 463 s. Na počest významného jubilea královéhradecké diecéze se v r. 2014 konala vědecká konference, jejíž příspěvky tvoří hlavní část tohoto sborníku. Jsou zde stati věhlasných odborníků i začínajících a regionálních badatelů. Některé se týkají i našeho regionu, neboť součástí hradecké diecéze byla i farnost Samšina, zřejmě proto, že jejím patronem byl rod Schliků, jemuž patřilo od třicetileté války panství Veliš-Vokšice. Z mnoha zajímavých příspěvků upozorňujeme na studii Jany Stráníkové a Vladislavy Říhové Anna Josefa Schliková a výstavba kostelů na jejím panství Veliš-Vokšice. Biskupu Edvardu Brynychovi, který své mládí prožil v Sobotce, jsou věnovány dvě stati: Jitka Jonová sleduje jeho podíl na zabránění zřízení samostatné německé diecéze v Čechách a Marie Zimmermannová komentuje jeho vliv na výuku katechetiky v královéhradeckém semináři. I další autoři píší zajímavě a čtivě; kvalitní je i obrazový doprovod. Čtenáři by jistě přivítali alespoň stručný přehled královéhradeckých biskupů, třebaže je obsažen v jiných publikacích.

Karol Bílek

*Přejeme mnoho
zdraví a osobní
spokojenosti v roce
2016 všem věrným
příznivcům
kulturního
dění v Sobotce.*

*Vaše Městské kulturní
středisko.*

DOPISY Z FRANCIE OD MAJKY,

napsané po 13. listopadu 2015. Majka žije ve Francii, její maminka pocházela z Českého ráje

Drazí všichni,

moc děkujeme, že na nás myslíte. Je to jako pohazení po duši a posila ve chvíli, kdy Paříž a s ní všichni slušní lidé na světě jsou ohromeni tragédií, jejichž hrůza se nedá slovy popsat.

Francouzi se opět ukázali jako skvělý národ, který zaslouží úctu a obdiv. Ty nespočetné projevy solidarity z celého světa jim pomáhají být stateční.

Přikládám jeden z nich a na dálku vás všechny objímáme

H a M

Vyznání

Francie zosobňuje vše to, co náboženští fanatici celého světa nenávidí :

užívat si života tady na Zemi.

A to mnoha rozličnými způsoby.

Ranní šálek vonící kávy s máslovým croissantem,

krásné ženy v krátkých sukních, které se bez zábran usmívají na kolemjdoucí,

vůně teplého chleba, láhev vína vypitá s přáteli, pár kapek parfému,

děti, hrající si v Luxemburské zahradě,

právo nevěřit v Boha a neznepokojoval se kaloriemi,

flirtovat a kouřit i milovat se mimo manželství,

užívat si prázdnin, číst jedno jakou knihu, chodit zdarma do školy,

hrát si, smát se, debatovat, dělat si legraci z prelátů stejně jako z politiků,

odkládat úzkost na později, nechat starost o to, co bude po smrti, nebožtíkům.

Žádná země na světě si neužívá lépe života než Francie.

Paříži, milujeme Tě. Pláčeme pro Tebe. Dnes večer máš smutek a my jsme s Tebou.

Víme, že se budeš znova smát, znova budeš zpívat, milovat a uzdravíš se,

protože milovat život je Tvoje podstata.

Síly zla ustoupí. Prohrají. Vždycky prohrají.

Autor Blackpoodles, příspěvek uveřejněný v noci z 13. na 14. 11. 2015 v New York Times

Milá Věruško,

Tvoje reakce mne opět potěšila, jako mne stále dojímá důstojnost a síla prostých Francouzů. Dopis manžela jedné ze 130 obětí, jehož překlad posílám, je toho důkazem. Jedním z mnoha.

Samozřejmě ráda souhlasím s Tvým návrhem a děkuji Tobě i Tvým kolegyním za zveřejnění tohoto svědectví. Myslím, že to je užitečné, protože v Paříži nešlo jen o Paříž...

Všechny vás objímám. Opatrujte se !

Majka

Nebudete mít moji nenávisť

V pátek večer jste ukradli život výjimečné bytosti, lásce mého života, matce mého syna, ale nebudete mít moji nenávisť. Nevím, kdo jste a nechci to vědět, jste duše mrtvé. Jestli nás Bůh, pro kterého slepě zabijíte, stvořil k obrazu svému, každá kulka v těle mé ženy byla ranou v jeho srdci.

Takže ne, nedám vám ten dar nenávidět vás. Vy jste se přeci o to snažili, ale odpovědět na nenávisť zlostí by bylo podlehnout stejné ignoranci, která z vás udělala to, co jste.

Chcete, abych měl strach, abych se díval na své spoluobčany podezíravě, abych obětoval svoji svobodu za bezpečnost. Prohra. Stejný hráč hraje dál.

Viděl jsem ji dnes ráno. Konečně, po nocích a dnech čekání. Byla stejně krásná, jako když odešla v pátek večer, stejně krásná, jako když jsem se do ní bláznivě zamiloval před 12 lety. Samozřejmě jsem devastován zármutkem, přiznávám vám tuto malou výhru, ale bude mít krátké trvání. Víím, že ona nás bude doprovázet každý den a že se setkáme v onom ráji svobodných duší, do kterého nebudete vy mít nikdy přístup.

Jsme dva, můj syn a já, ale jsme silnější než všechny armády světa. Ostatně nemám už na vás čas. Musím jít za Melvinem, který se probudil z odpoledního spánku. Je mu sotva 17 měsíců, bude svačit jako každý den, potom si půjdeme hrát, jako každý den a po celý svůj život vás ten malý chlapec bude urážet tím, že je šťastný a svobodný. Neboť ne, ani jeho nenávisť mít nebudete.

Antoine Leiris, 16. 11. 2015

JUBILEA

říjen

9. 10. oslavila 80. narozeniny paní **Vlasta Hošková**. Spokojeně žije ve svém domě s manželem v Zahradní ulici. O manžela se musí starat, ale dělá to ráda. Má radost z dětí a vnoučat. Paní Hoškové přejeme hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

27. 10. oslavil pan **Josef Zahrádka** ze Zahradní ulice 85 let. Stále má o vše zájem, s manželkou žije spokojeně ve svém domě. Má radost z dětí a vnoučat. Panu Zahrádkovi přejeme zdraví a pohodu do dalších let.

listopad

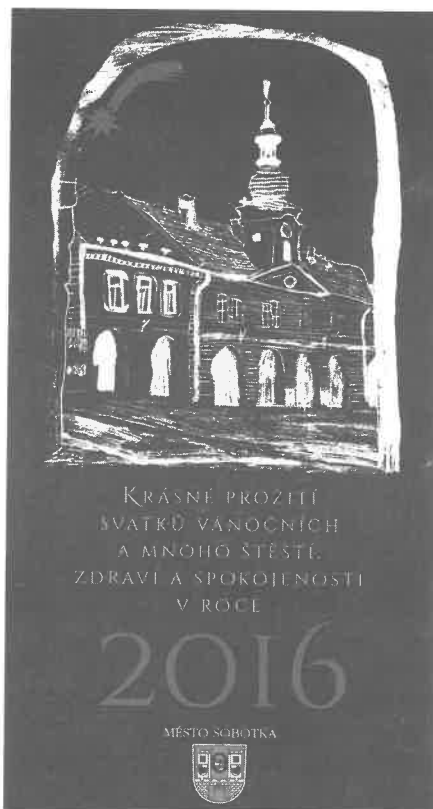
17. 11. se dožila 95 let **Libuše Drholcová** z Raisovy ulice. Čilá, usměvavá paní, kterou každý den potkáváme ve městě. Navštěvuje cukrárnu, ráda si

popovídá s kamarádkami. Každý den odpoledne udělá kolečko okolo školky a zdravotního střediska. Stále má radost ze života a vzpomíná na ochotnické divadlo. Paní Libuše přejeme zdraví a pohodu v rodině její dcery.

30. 11. slaví narozeniny paní **Eva Rulcová**, již 80 let. Pochází z Holic, přistěhovala se do Sobotky za manželem. Zde si našla práci v Technolenu jako šička. Měla dva syny, jeden již zemřel, druhý je v Sobotce, stará se o maminku a opravuje domeček. Také má vnučku, ze které má radost. Paní Rulcové přejeme zdraví a spokojenost.

Všem jubilantům přejeme zdraví a pohodu.

Hana Rulcová

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Říjen

Dne 1. října zemřela ve věku 82 let paní Věra Macounová, rodačka z Libošovic.

Dne 8. října zemřel ve věku 86 let pan Josef Ječný ze Sobotky.

Dne 13. října zemřel v pozeňnaném věku 95 let pan Jan Zahrádka z Ošťovic.

Dne 12. října zemřela v pozeňnaném věku 94 let paní Jarmila Helikarová, roz. Tyrychtrová z Podkosti.

Dne 19. října zemřela ve věku 56 let paní Helena Králová z Jičína, delší dobu žila v Sobotce v Zahradní ulici.

Dne 24. října zemřela ve věku 68 let paní Jana Stolínová ze Sobotky.

Listopad

Dne 3. listopadu zemřel ve věku 75 let pan Miroslav Drbohlav, mistr kovářský, rodák z Nepřívěce.

Dne 9. listopadu zemřela ve věku 66 let paní Dagmar Gažiová, roz. Machová ze Sobotky.

Dne 15. listopadu zemřel ve věku 63 let pan Jan Ort ze Sobotky.

Dne 17. listopadu zemřel ve věku 85 let pan František Keller z Čálovic.

Dne 20. listopadu zemřela v mladistvém věku 21 let slečna Kačka Zimová ze Sobotky.

Dne 25. listopadu zemřela ve věku 68 let paní Jana Kopecká ze Sobotky.

ČAS PLYNE, VZPOMÍNKY ZŮSTÁVAJÍ...

21. listopadu uplynul rok od chvíle, kdy od nás navždy odešel pan Oldřich Žďánský, kapelník, milující manžel, tatínek a dědeček.

Vy, kteří jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi. Děkuje.

Manželka Dana, Naďa a Luděk, děti s rodinami

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE A V OKOLÍ

Adventní čtení

Cyklus adventního čtení

Městská knihovna Fráni Šrámka

27. 11., 4. 12., 11. 12., 18. 12. 2015 18:00

Vždy v 18:00 – páteční adventní čtení pro malé i velké

Zima v Českém ráji

výstava

Městská knihovna Fráni Šrámka

29. 11. 2015 – 29. 1. 2016

Přijďte si prohlédnout staré pohlednice ze sbírky manželů Doudových.

Adventní koncert

koncert

kostel sv. Máří Magdalény

6. 12. 2015 / 14:00

Přijďte se zaposlouchat do tónů krásné hudby, zastavit se v předvánočním shonu. Vystoupí sopranistka Karolína Žmolíková, kterou doprovodí klavíristka Gabriela Dostalová. Celým koncertem nás svým příjemným hlasem bude provázet Václav Žmolík.

Adventní koncert ZUŠ

koncert

sál spořitelny

8. 12. 2015 / 17:00

Základní umělecká škola, pobočka Sobotka, vás zve na koncert svých absolventů.

Česko zpívá koledy

Sobotecké náměstí

9. 12. 2015 / 18:00

Milé čtenářky, milí čtenáři, zveme vás na akci, která bude probíhat po celé republice ve stejný čas. Přijďte s lampiónovým průvodem od školy nebo přímo na náměstí v Sobotce. Společně si zazpí-

váme koledy – Nesem vám noviny, Narodil se Kristus Pán, Půjdem spolu do betléma, Jak si krásné neviňátko, Pásli ovce valaši a na závěr Vánoce, Vánoce přicházejí.

Vánoční origami

Městská knihovna Fráni Šrámka

16. 12. 2015 / 9:00 – 18:00

Srdečně vás zveme na skládání a výrobu origamů.

KDO JE KDO V DĚJINÁCH SOBOTECKA A DOLNOBOUSOVSKA Malé dějiny Sobotcka III.

sál spořitelny

19. 12. 2015 / 14:00

Slavnostní uvedení nové knihy prom. historika Karola Bílka.

Vánoce se Studiem Šrámkova domu

Městské divadlo

19. 12. 2015 / 18:00

Vystoupí všechny skupiny Studia Šrámkova domu, těšit se můžete na divadelní vystoupení, koledy, scénky a možná ještě něco navíc.

Živé jesličky

náměstí Míru

20. 12. 2015 / 10:00

Tradičně již patří poslední adventní neděle živému betlému, který každoročně pořádá obec Baráčníků. Ježíšek v jesličkách, živá zvířátka a Tři králové.

Novoroční koncert

koncert

kostel sv. Máří Magdalény

3. 1. 2016 / 16:00

Smíšený pěvecký sbor Bendl – Stojmír, si pro vás připravil několik skladeb a pásmo koled, zazní hudba k divadelnímu představení v podání houslového tria i autorská tvorba. Koncertem vás provede Tomáš Grindl.

Šrámkovské matiné

17. 1. 2016 / 14:00

Devatenáctý leden – výroční den narození Fráni Šrámka, je pro Sobotku dnem svátečním. Vzpomínkové matiné se každoročně podle tradice koná vždy v neděli tomu dni nejbližší.

KDO JE KDO V DĚJINÁCH SOBOTECKA A DOLNOBOUSOVSKA Malé dějiny Sobotcka III.

hotel Český ráj Libošovice

23. 1. 2016 / 14:00

Obec Libošovice a knihovna Antonína Bocha Libošovice vás srdečně zvou na slavnostní uvedení nové knihy Karola Bílka.

Vasův běh

Městská knihovna Fráni Šrámka

beseda, výstava

5. 2. 2016 / 18:00

Výstava fotografií bude přístupná v otevíracích hodinách knihovny do 29. 2. 2016. Více informací v příspěvku knihovny.

Městský ples

sokolovna Sobotka

13. 2. 2016 / 20:00

Srdečně vás zveme na taneční parket s hudební skupinou Bylo nás pět. Můžete se těšit se slavnostní přípitek starosty města a půlnoční překvapení.

PODĚKOVÁNÍ

Vážení čtenáři, dovoluji mi, abych poděkovala slečně Adéle Hoškové při ukončení její práce pro Zpravodaj Šrámkovy Sobotky. Za její obětavou a náročnou práci v redakční radě, za grafické návrhy a poutavé plakáty na Sobotecké akce.

Přeji Adéle hodně soukromých i pracovních úspěchů.

Pavína Havlová

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 24. 10. 2015 předsedkyně kulturní komise, paní Marie Sekerová, přivítala do života 13 dětí – 6 holčiček a 7 chlapců. Novým občánkům popřála hodně zdraví, štěstí a spokojené dětství. V slavnostním programu se svým pásmem vystoupily děti ze základní a umělecké školy, pod vedením K. Šourkové a P. Matouškové. Slavnostního aktu se zúčastnily i naše tetičky baráčnice, které tradičně položily malé občánky do kolébky.

Pavλίna Havlová

DRUHÝ VÝLET SOBOTECKÝCH BARÁČNÍKŮ

Baráčnická obec v Sobotce na svém volebním výročním sezení obměnila z větší části konšelstvo. Aby moje funkce švandymistra byla předána bez restů, bylo nutno připravit ještě druhý slíbený výlet. V sobotu 21. 11. 2015 autobus s baráčníky odjel směrem Podkrkonoší. Směřovali jsme do obce Poniklá, kde jsme navštívili firmu „RAUTIS“, která se

zaobírá výrobou a prodejem vánočních ozdob z foukaných skleněných perlí. Exkurze byla velice zajímavá a každý si rozhodně alespoň jednu osobičku i koupil. Prohlédli jsme si i „Muzeum krkonošských řemesel“. Je umístěno ve 4 podlažích a všechny expozice jsou velice zajímavé. Po výborném obědě ve městě Jilemnice nás čekala prohlídka zdejšího zámku. Obdivovali jsme dva velké pohyblivé betlémy, muzeum lyžování a nakonec i soukromé apartmá hraběte Harracha. Bylo opět krásné počasí a výlet jsme si náležitě užili.

Novému švandymistrovi přeji vše jen dobré, ochotné spolupracovníky a aby se mu dařilo.

*Květa Pažoutová,
švandymistrová 15 let*

Jak se stává tradicí,
uskuteční se od **1. do 14. ledna 2016**
již **16. ročník**
celostátní Tříkrálové sbírky

**Rádi bychom touto cestou
našli nové dobrovolníky – koledníky,
kteří mají čas a chuť udělat něco pro druhé.**

Každá vykoledovaná koruna někomu pomůže,
každá vykoledovaná koruna ulehčí něčí trápení...

**Pokud máte zájem se do sbírky aktivně zapojit
a zažít něco nového,
volejte na tel.: 493 572 205.**

OBLASTNÍ CHARITA SOBOTKA
www.sobotka.charita.cz

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová

Redakční rada: Karol Bílek, Jan Janatka, Zbyněk Krámek,
Marie Sekerová, Zuzana Šačirovičová, Magdaléna Šrůtová

Grafická úprava a tisk: MS Polygrafie s. r. o.,
Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz

Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje.
Za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.

Podávání nov. Zásilek povoleno ČP, s. p. – OZ V. Čechy

Č. j. P / 2 – 1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 – 7906

MK ČR E 11563

Uzávěrka dalšího čísla 24. 1. 2016